

UDK:655.55:368.97:057.66:323.32:796.032.2:325.254.32:656.072

PRIKAZ INOSTRANOG ČLANKA

KAKO OSIGURATI PROFESIONALNE NOMADE?

Nomadski profesionalci, hronični putnici ili slučajni turisti, tek postoje ljudi koji uživaju da stalno budu u pokretu. Ali šta brine ove lualice?

Putovanje je greška koja s vremena na vreme ugrize mnoge od nas. Za neke druge, ugriz se zadržava, prelazeći u hroničnu boljku. Rezultat toga je večita potreba da se zadovolje lualice u njima. S turistima i poslovnim turistima, ovi stalni putnici čine živahnu masu koja se probija kroz aerodrome, železničke platforme i auto-puteve.

Biti kamen koji se kotrlja može biti zabavno za mnoge od ovih ljudi. Ali nije svaki trenutak bezbrižan. Šta ih muči?

Andi Smit je nomadski profesionalac. Njegov posao izaziva zavist svakog sportskog fanatika jer je on „čovjek za sve“ u sportskim manifestacijama. Svake četiri godine nalazi se na marginama Olimpijskih igara. U međuvremenu pokriva Zimske olimpijske igre, Svetski kup u ragbiju, Igre Komonvelta i neke od većih turnira u kriketu. Povremeno radi na Fifinom svetskom prvenstvu. Ako ne radi, jednako je srećan i kao gledalac.

Andi je neizlečivi nomad. Rečju nadničar odnosno privremeni radnik, jer radi širom sveta, nigde se ne naseljavajući. Dom mu je Sidnej, Australija, ali tamo ćete ga retko naći. Kratkotrajni posao preuzima na mestima nedaleko od Abu Dabija, Barselone i Londona.

„Prilično dobro živim sa svojim koferom poslednjih 16 meseci“, kaže on u času kad ga sustižemo u Pekingu, gde uređuje časopis za narednu godinu. „Povremeno sam u svom skladištu u Londonu da bih svoja dva kompleta zimske odeće zamenio za dva kompleta letnje, ali to je najduže vreme koje sam proveo u nekoj od svojih baza.“

Iako uživa u ovom načinu života, to nije bio njegov izbor. „Ovo su samo tipovi poslova koji mi se nude, pa me to pokreće.“ Njegova boljka je zdravstveno osiguranje. Australijska šema ne pokriva ga u inostranstvu i retko ostaje u drugoj zemlji dovoljno dugo da se kvalifikuje za lokalno osiguranje – barem po razumnoj ceni. „U Nemačkoj su želeli da mesečno plaćam 1.600 evra kao slobodnjak. Šta je bila moja opcija? Nastaviti da se se krećem! Pedesetogodišnjak Andi nerado žmuri pred rizikom od pozamašnih medicinskih računa. U prošlosti je kupovao putničko osiguranje za zaštitu od bolesti ili nezgode, ali takve usluge su obično skrojene za kratkotrajna putovanja.“

Zato ih sad kupuje na raznim mestima. Kad se uputio na Olimpijske igre 2016. godine, Andi je pronašao sveameričko zdravstveno osiguranje koje ga je pokrivalo kada je putovao Kanadom, stigao do Majamija i radio u Riju pre nego što je posetio Argentinu i Čile. U Kini je sklopio godišnje međunarodno zdravstveno osiguranje koje uključuje svakodnevno pokrivanje medicinskih troškova kao što su posete lekaru, planirana operacija, hitno lečenje, ambulantna nega i stomatološki rad.

„Alijanc Vorldvajd Partners“ (AVP) je među retkim osiguravačima koji nude globalne planove za emigrante koji žive u inostranstvu na duži period. Planovi pokrivaju hronična i urođena stanja i širok spektar već postojećih zdravstvenih stanja, često bez ikakvih dodatnih troškova.

Robin Brajt, hronični putnik, proslavila se početkom 70-tih fotografišući rok bendove. Mala ali žestoka, bila je prestižna među velikim imenima koja su želela da igraju u njenom kalifornijskom studiju. Postoji velika šansa da su neke od starih kulturnih fotografija koje povezujete sa hevi-metal grupom „Metalika“ ili „Gans N 'Rozes“ njeno delo. Sada je u penziji, srećna je da sedne i priseća se tih vrtoglavih dana – ako je možete uhvatiti. Robin i njen kolega fotograf i muž upravo su se vratili u svoj stan u Londonu nakon dugog putovanja po Novom Zelandu. Ubrzo kreću za Portugaliju.

Njih dvoje su opsesivno znatiželjni prema svetu. Ali nepromišljeni dani su iza njih. Kupuju godišnje putno osiguranje kako bi pokrili bilo kakve nezgode tokom putovanja, ali ono što Robin zaista brine jeste njen otac Frenk. U dobi od 92 godine, još je aktivan i oprezan, živi sam na Zapadnoj obali SAD. Kad otputuje na jedno od sedam putovanja godišnje, Robin je u kontaktu s ocem putem i-mejlova ili telefona. Ipak, bila bi srećnija kad bi ga neko redovno proveravao. Uđite u službe za nadgledanje kuće i zdravlja. Kako je sve više zemalja koje stare (oko 21 ili više procenata stanovništva ima 65 godina i više), očekuje se porast potražnje za takvim uslugama u budućnosti. Najčešće, takve usluge se sastoje od nenametljivog nadgledanja ljudske aktivnosti uz pomoć senzora. Senzori, na primer, mogu zabeležiti koliko sati osoba spava, trenutak kad se otvaraju vrata ormara ili frižidera ili se koriste električni uređaji. Ako senzori uoče promenu dnevnih obrazaca, obaveštava se negovatelj. U zavisnosti od usluge, negovatelj može biti rođak, kol centar ili oboje. Ideja je ne samo da se odgovori na hitne slučajeve – poput iznenadnog nedostatka pokreta – nego i da se identifikuju rani znaci upozorenja na bolest čak i pre nego što ih pacijent primeti.

AVP nudi takvu uslugu danonoćno. Na primer, u Francuskoj AVP ima 80.000 pretplatnika. Godišnje reaguje na 860.000 alarma. Do sada je AVP odgovorio na 120.000 intervencija – od čega 30.000 u hitnim slučajevima. Robin razmišlja o takvom rešenju za svog oca. Možda i za sebe jednog dana.

„Vidim vreme – nadam se za mnogo godina – kad bih možda želela da me takva služba prati do duboke starosti. Znam da će se moj sin brinuti za nas, ali sa takvom uslugom može malo lakše da živi svoj život.“

Robert Gros, slučajni turista, scenarista je koji piše za dečji TV program o životinjama. Tri puta godišnje, on i njegova produkcijska ekipa posećuju egzotične lokacije do šest nedelja. Poslednje putovanje bilo je u Indoneziji, gde su kroz džungle snimali životinje poput komodo zmajeva i orangutana – barem je to bio plan. „Najneugodniji deo posla je kad se životinje ne pojave“, kaže, misleći na nedolazak orangutana.

Dok putuje poslom, Robert se trudi da u nedelju ili dve nedelje dana doživi zemlju. To znači da njegov dom ostaje nenaseljen do šest meseci godišnje. Komšije svraćaju na svakih nekoliko dana da zaliju biljke i sakupe poštu, ali provala i šteta od curenja vode su stalni rizik.

Tim će se uskoro uputiti u Namibiju da bi snimio gole krtice, merkatte i najtežu životinju na svetu – medenog jazavca. Ovog puta, Robert je odlučio da koristi uslugu daljinskog nadzora kuće i traži najbolju opciju. AVP nudi rešenja „pametne kuće“ koja kombinuju „Panasnik hardver“ sa svojim uslugama zaštite kuće. Sistem se lako instalira i sadrži inteligentne prozore i vrata, senzore za curenje vode i lomljenje stakla, kao i unutrašnju sirenu. Oni se preko standarda „Ultra Lou Enerdži“ povezuju sa centralnim čvorištem u kući. Čvorište se sigurno povezuje s telefonskom linijom za korisnike koja radi neprestano.

U slučaju incidenta, poput otkrivanja pokreta, loma stakla ili curenja vode, sistem šalje upozorenje na pametni telefon ili tablet korisnika. Aktivira i unutrašnju sirenu i obaveštava servisni centar. Tada se mogu preduzeti radnje na ograničavanju štete – na primer slanje majstora da zameni slomljeni prozor ili popravi cev koja curi, ili da upozori službu bezbednosti ako se provalni alarm aktivira. U paketu je i bravarska usluga.

To je opcija koju Robert razmatra. To bi mu bez sumnje olakšalo odmor na tim prekomorskim putovanjima.

Izvor

• https://www.allianz.com/en/press/news/business/news_to_use/170720-the-rolling-stones.html

Prevela i priredila: **Ana V. Vodinelić, MA**